

TØNSBERG 29.1.89.

Nå har vi beveget oss inn i et nytt år igjen. Vi skriver 1989, men hva er det egentlig for slags årstid vi har fått?

Før visste vi hvertfall at det var vinter eller sommer, men nå er jeg neimen ikke sikker lenger.

For når temperaturen ute, vel å merke, har sirkulert mellom 5 og 10 grader over streken de siste ukene, så kan en saktens begynne å lure. Samtidig har vi fått betale denne temperaturen med en vind som ikke ligner noenting. Det blåser og det blåser, slik at en jammen ikke kan være sikker på om huset står på samme plassen når en våkner dagen etter.

Men, men, la vinden suse, vi har annet å gjøre.

Som dere ser så har det samlet seg opp endel klipp siden sist, og det er ene og alene min feil at disse ikke har sirkulert raskere. Jeg er nok nødt til å skylde på min turbulente situasjon for tiden.

Men nå er de hvertfall her i hånden deres.

Forrige gang refererte jeg til at NIVFO fikk en på skaftet, noe som tydeligvis ikke alle av dere fikk en kopi av. Derfor har jeg kopiert dette stykke om avsløringen som uteble på ett av klipparkene. Dere finner det sikkert.

Ellers har vi denne gang et fotografi som kanskje ikke er helt troverdig og det jo litt forbanna at folk ikke kan la være å ødelegge seriøsiteten til dette følsomme emnet, hvis det er tilfelle at dette bildet er fabrikkert.

Ellers får dere titte gjennom disse og ta affære hvis det er saker som berører dere og deres områder. Ta kontakt med nærmeste Avd.leder om dere er i tvil om noe skal gjøres.

Siste Komitémøte fant sted hos Hans Kr. Moe i Oslo. Så langt tilbake som 11.12.88.

La meg få komme med et lite sammendrag.

Det var ikke så mye post å gå gjennom denne gang, men et brev fra Pat Bontempo i New Jersey USA ble lest opp og gjennomgått. Han var som så mange andre opptatt av den gamle Spitsbergensaken, som vi har hatt oppe fra tid til annen. Det er jo som kjent ikke noe som har kunnet kaste noe mer lys over denne saken enn det vi vet fra før. Det er jo at det ikke finnes fnugg av bevis for at noe mystisk har skjedd på det angeldende tidspunkt.

Siden Landsmøtet som ble avholdt i Oslo tidligere i høst har faktisk Hans Kr. Moe mottatt opptil flere telefoner ang. UFO-medlemskap-abonnement og hendelser. Egentlig ganske underlig for de har intet med Landsmøtet å gjøre, men det ligger kanskje i tiden?

Den amerikanske boken og bestselgeren "Communion" av Whitley Strieber forsøkes oversatt til norsk. Vårt nye Komitémedlem Ole Jonny Brønne kontakter forlaget Hilt & Hansteen angående oversettelse og fremlegger forslag på vår egen proff på området; Frank LLe.

Ellers ble det lagt fram forslag om å rykke inn et nytt telefonnr. i katalogen i de største byene som ikke har UFO-linje fra før, til dette nye nummeret. Her vil det bli satt opp en telefonsvarer slik at nummeret er betjent døgnet rundt. Det ser ut til at vi kan få ordnet dette gratis for ett år, så får vi erfaring for hvordan dette vil virke, og om vi har råd til å fortsette flere år. Ordinærpris er ca. 6.000 kroner for det første året.

Ellers har regningen fra ARGUS kommet, og den er på rundt 6.000 kroner den og. Det blir vel et spørsmål om vi har råd til denne utgiften i framtiden, vi får en idikasjon på dette når nummer 4 1988 av tidsskriftet kommer ut. Da vil vi se hvor mange som er interessert å abonnere på dette for kr. 60.- for to blader i året. La oss håpe at vi beholder flere en vanlig ved årsskiftet, da går det bra.

Ellers får dere ha et godt nytt år, og ta vare på dere selv i tiden som kommer.

Hilsen O-G.

UFO- sett på Hovin?

HOVIN: Minst to personer på Hovin såg onsdag 14. desember et merkelig flygende objekt som passerte over Hovin sentrum. "Gjenstanden" som betegnes som lydløs, lyste i fargene grønt, blått og med en gul stripe som hadde form av en "kost" litt bak objektet. De to øyenvitnene Trønderbladet har snakket med forteller om en merkelig opplevelse de ingen naturlig forklaring har på. Rektor Ingvar Ree ved Hovin skole, som fikk rapport om "synet", og som tok kontakt med Værnes flystasjon, forteller at en der ikke hadde registrert flyaktivitet i området.

Av Harald Langås

Det var ca. klokka 08.10 onsdag 14. desember at Hjalmar Pedersborg som bor lengst sør på Tømmessletta, rett opp for Kvennabakken såg det merkelige synet.

Han var i arbeide med snørydding da han fra vest fikk se en lysende gjenstand som med god fart passerte i hans synsfelt i løpet av noen sekunder på veg østover. Han forteller at det var et fargespill som knapt kan beskrives, der grunnfargene var lyseblått med et grønnskjær. Sjølve gjenstanden var av rørfasong, litt tykkere på midten og spiss i endene. Langs sidene gikk en inntens gul stripe som etter et opphold bak "tingen" sprutet ut som en "kost". På grunn av bråket fra snøfreseren kan han ikke si om det var noen lyder fra gjenstanden.

Det var et merkelig og vakkert syn, som er blitt sittende i sinnet, forteller han. Personlig har jeg aldrig trodd på flygende tallerkener og UFO-observasjoner, men nå - etter dette "synet" er det ikke fritt for at jeg begynner å forstå andres opplevelser. Jeg ble virkelig glad da jeg via rektor Ingvar Ree fikk høre at andre hadde sett samme synet, innrømmer Pedersborg, vel vitende om at slike observasjoner

har lett for å bli latterliggjorte.

Nede ved Hovin skole sto May Karin Lervik sammen med noen skoleungdommer på det samme tidspunktet. Hun forteller at hun sto og kikket vestover, da hun plutselig fikk se et syn i vest i retning Tømmesdalen. Det såg ut som et lys i grønt, blått og gult som kom kryssende over dalen og forsvant i retning E6. Hun reknar med at flere av de andre som sto der, såg det samme. Sjøl har hun aldri sett maken, men valgte å ikke snakke mer om "synet" før etter at Pedersborg senere tok kontakt.

Hun mener å ha sett gjenstanden adskillig lenger enn Pedersborg, men mens han trolig befant seg en del nærmere "tingen" og skimtet konturer av noe bak lyset, såg May Karin Lervik kun lysene.

Hva disse to og trolig flere med dem såg denne onsdag morgen, skal vi ikke gjette om. Men vi ber eventuelt andre som har sett merkelige ting på himmelen i det samme tidsrommet melde fra til Trønderbladet.

Den tekniske konklusjonen på de usynlige fenomenene er utgitt i bokutgave. Forsker og sivilingeniør Erling Strand er mannen bak denne.

Han forsker på UFO

- UFO er verken produkter av massehypnose eller «små grønne menn» fra andre planeter, men noe annet og kanskje enda mer dramatisk. Det er uidentifiserte flygende objekter, fastslo forsker Erling Strand på Sarpsborg parapsykologiske forenings møte på Folkets Hus mandag. Han viste flere interessante bilder fra sitt forskningsprosjekt i Hessdalen.

Av Asbjørn O. Pedersen

«Project Hessdalen» ble stiftet den tredje juni 1983, og den 27. august ble prosjektet presentert ved Bufora's internasjonale kongress i London. Prosjektet ble et faktum, og det fikk en enorm internasjonal respons. De mest instrumenterte forskningsprosjekt i verden av denne art, ble avholdt i månedsskiftet januar/februar 1984 og 1985. Omlag 40 personer fra Sverige, Finland og Norge deltok i den største undersøkelsen noensinne, for om mulig å kartlegge lysfenomenene over Hessdalen.

Forsker Erling Strand, som sto for den tekniske sluttrapporten av dette prosjektet, begynner å bli et anerkjent navn på UFO. Han har forsket i 10 år på disse «flygende gjenstander» og Sarpsborg parapsykologiske forening hadde invitert ham til sitt møte på Folkets Hus mandag. En rekke interessante bilder som ble tatt i Hessdalen ble vist, og hans foredrag var mest konsentrert om «lysblaffet» nordvest for Røros.

- Vi har ikke funnet ut hva dette fenomenet er. Det kunne vel neppe forventes heller. Men

vi vet at fenomenet, hva det enn nå er kan måles. Det må gjøres flere målinger med diverse instrumenter, før vi kan være sikre på det. Vi står foran noe ukjent, og vi må samle inn alt mulig som kan lede oss til et svar på hva det er, er Erling Strands konklusjon i den tekniske sluttrapporten, som nå foreligger i bokutgave.

- Det er samlet inn mye data om UFO'er også i vårt land. Og det som går igjen er at de opptrer i et begrenset tidsrom og i et begrenset område. I såkalte «flaps». Håpet er å få til et skikkelig forskningsprosjekt på dette området. Vi har kommet langt, understreker forsker og sivilingeniør Erling Strand.

Akkurat nå er det Dalarna i Sverige som er blitt invadert av «det usynlige kollegium». Representerer disse krefter fremmede vesener eller har de sitt opphav i menneskets egen bevissthet?

Sarpsborg parapsykologiske forening, som ble stiftet på et møte den 9. mai 1988 har satt opp følgende temaer på sine møter dette vårhavåret: Teleparti, vannleding og jordmagnetisme, drømmeprosesser og drømmetydning og meditasjon - selvutvikling og meditative prosesser.

Vestmar

KRAGERØ

Politisk tendens: Venstre

(Se baksiden!)

11 JAN. 1989

UFO over Bærøfjorden?

Bilde tatt i desember

- Interessant, sier UFO-ekspert

Bildet viser en lysende gjenstand mot himmelen over Bærøfjorden. Bildet er tatt fra Løkka mot Bærø og Skåtøy like før jul.

(Foto: Kamran Bahramfarsi).

— Noen dager før jul så jeg en lysende gjenstand komme i stor fart inn over Skåtøy fra havet. Den ble stående to-tre minutter i lufta over Bærøfjorden, nær Skåtøysund og forsvant deretter raskt mot nordøst. Det skjedde i 2.30-tiden om natten, sier iraneren Kamran Bahramfarsi. Han har tatt et fargebilde som kan få den mest skeptiske til å undre seg.

UFO over . . .

Forts. fra side 1

Karna Vogt

Karna Vogt

Ifølge bildet ser det ut til å være en UFO noen hundre meter over fjorden betyr uidentifisert flygende objekt. Begrepet omfatter forskjellige fenomener på himmelen som ikke lar seg forklare med en gang, selv om det ofte settes likhetstegn mellom UFO og såkalt flygende tallerken.

På bildet ses tydelig en flat, lysende gjenstand. Den ser ut til å stå omtrent over holmene De syv søstre og Nessund som skiller Bærøfjorden og Skåtøysund. I sjøen foran holmene er det kraftig gjenskinn. Konturene av Bærø og Skåtøy trer fram i bakgrunnen.

— Jeg sitter ofte oppe utover natten, fordi jeg ikke får sove, og ser utover sjøen. Da er det vanligvis så fint og stille, sier Kamran som har hybelleilighet i Gausdals hus i Løkka.

— En natt i 2.30-tiden, litt før jul, så jeg plutselig en lysende gjenstand komme i stor fart inn over Skåtøy fra havet. I løpet av et par sekunder var den over Bærøfjorden. Det så ut til at den stanset omtrent ved holmene der borte, peker han. Han syntes imidlertid det var vanskelig å bedømme avstanden og høyden nøyaktig.

Bilde fra stuevinduet

22-åringen forteller at gjenstanden ble stående stille to-tre minutter. Han fikk hentet kameraet, åpnet stuevinduet og tok et bilde med en vanlig 50 millimeter linse.

— Jeg hørte ikke noen lyd fra gjenstanden, sier Kamran. Etter hans beskrivelse av gjenstandens bevegelser må den ha kommet inn fra syd eller sydøst og ha fortsatt mot nord/nordøst. Han mener det var stjerneklart.

Kamran kjenner ikke navnet på

de forskjellige øyene i skjærgården, men kan peke ut hvordan han mener gjenstanden kom inn mot Bærøfjorden og hvilken retning den fortsatte i.

Rundt 18. desember

— Jeg er ikke helt sikker på hvilken dag det skjedde, men det var rundt 18. desember. Jeg torte ikke fortelle det til noen, for jeg regnet med at de ville tro jeg var blitt gal. Først da jeg fikk fremkalt filmen for et par dager siden, fortalte jeg det til noen venner, sier Kamran som har vært et par år i Norge og snakker bra norsk.

Han tør ikke si akkurat hvor stor gjenstanden kunne være, men anslår rundt 15 meter.

- Interessant

En av dem som har interessert seg mest for UFO-er og UFO-lignende fenomener i Norge, Arne Børcke, betegner Kamrans beskrivelse som interessant. Børcke ledet tidligere Norges UFO Informasjon og driver nå UFO-Rapport i Oslo som registrerer og arkiverer meldinger om slike fenomener.

— Den 20. desember fikk vi en rapport fra et menneske som befant seg nord for Stange i Hedmark. Vedkommende hadde angivelig sett en lysende gjenstand mot sørøst den 19. Den skal ha vært sett fra kl. 23.30 og forsvant en time senere, sier Børcke til Vestmar.

Han mener at gjenskinn i vannet utelukker at det kan ha vært en satellitt, planeter eller stjerner. De gir aldri så godt skinn. Uten at han har sett bildet påpeker han imidlertid at det finnes andre mulige forklaringer når man ser slike lys på himmelen, for eksempel fly og meteorologiske fenomener, men han vet ikke om det er aktuelt her.

Børcke ønsker nå å se nærmere på bildet fra Kragerø og Kamrans beskrivelse. Han oppfordrer andre som kan ha sett noe lignende i det aktuelle tidsrommet til å melde fra.

— Det var der jeg så den lysende gjenstanden komme inn i stor fart over Skåtøy før den stanset over Bærøfjorden, sier Kamran Bahramfarsi.

NORSKE ARGUS

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

	Vaksdals-Nytt, Dalekvam
	Varingen, Nittedal
	Venneslaposten, Vikeland
X	Vestby Avis, Moss
	Vestlandsnytt, Fosnavåg

19 JAN. 1989

UFO over Vestby sentrum?

Dette bildet tok Trond Erik Hanssen i Vestby for en tid tilbake. Han hadde glemt hele episoden, men husket den da han nylig fikk film og bilder tilbake etter fremkalling. Er dette en UFO eller bare en sky? Leserne får jo selv avgjøre, men Hanssen holder hardnakket på at han tok bilde av en flyvende tallerken. Jeg observerte den over Trekanten med kurs mot Skansen. Den utstrålte vennlighet og lys. Det siste jeg så av den var at den stoppet opp et øyeblikk over DnC-gården i sentrum før den forsvant i retning mot folkehøgskolen, forteller Hanssen. Og vil gjerne bli trodd.

Hevet over bilkoene

Troen på at UFO'er kan finnes blir styrket etter at oppfinneren Paul Moller har lansert sin Merlin 300. Farkosten er noe mellom bil, helikopter og småfly, den tar av og lander vertikalt, og kan suse av gårde med rundt 600 km/t.

UFO-MOBILEN

Hvem har vel ikke sittet i trafikkø og ønsket seg et transportmiddel som kunne løfte dem ut av kaoset og bringe dem raskt og lettvinnt til bestemmelsesstedet? Paul Moller fra California har langt på vei løst problemet. Han har konstruert en slank treseters farkost som er en mellomting mellom bil, helikopter og småfly. Vidunderet heter Merlin 300. Den kan starte lodrett, fly med opptil 600 km/t og lande mykt, ved hjelp av avanserte elektronhjerner. Og vil koste rundt 100 000 dollar.

Teknologien bak Merlin 300 er allerede blitt forbedret i 200X, en tallerkenformet toseters prototyp som vil få selv den mest skeptiske til å sverge på at han har sett en UFO. Åtte propeller drives av åtte lettevektsmotorer, plassert i hver sin vertikale tunnel i skroget. 200X har gjennomført utallige testflyginger, både med fjernkontroll og med fører ombord.

Moller brukte mer enn 20 år på å finpusse konstruksjonen sin. En av de store utfordringene var å utvikle lettevektsmotorer med tilstrekkelig kraft. Han konsentrerte seg om en roterende innvendig forbrenningsmotor, av liknende type som de som brukes i snøscootere, og modifiserte den for å øke kraften i forhold til vekten. Til slutt kom han fram til en vel 38 kg tung roterende motor på 1308 ccm med en effekt på 200 hestekrefter.

Merlin drives av seks slike kompakte motorer, hver plassert i en egen kanal. Den har ingen utsatte rotorblader, og er mye sikrere å manøvrere på bakken enn både helikop-

ter og småfly. Som 200X tar Merlin av lodrett ved å blåse en luftstrøm rett ned. Den beveger seg fremover ved at noe av luften blir dirigert bakover med stillbare turbinblader bak hver motor. Men i motsetning til prototypen har Merlin fem av de seks motorene montert horisontalt, for å oppnå større fart forover. Tre av dem sitter ved halen av skroget, og to er montert foran passasjerkabinen. Den sjette motoren, i en tunnel som går lodrett gjennom farkostens neseparti, gir ekstra løftekraft.

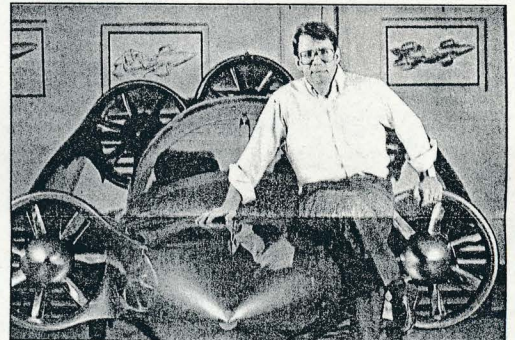
Mollers idé med å gi Merlin den tilsynelatende fantasifulle fasongen med et 2,4 meter kurveformet skrog — den ligner på en Corvette fra 1970-årene — var å gi den løfteevne som en flyvinge, men samtidig holde den så kompakt at Merlin kan rulle av sted på en landevei eller inn i en garasje. Mye av Merlins overflate — selve skroget og de kurveformede, vingelignende partiene som stikker ut fra sidene — fungerer som en bæreflate. Derfor vil den ved hastigheter over 200 km/t kunne holde høyden selv om tre av de seks motorene streiker. Den aerodynamiske formen gir også lavt drivstofforbruk. Med en marsjart på 480 km/t kan Merlin fly 25 km på en gallon (3,785 liter). Med en 50 gallons tank får den en rekkevidde på 1200 km.

Avansert elektronikk hjelper piloten til å kontrollere maskinen like lett som det enkleste fly. Bare ved å dreie på stikka kan maskinen gå sidelengs, ved å vri spaken vil Merlin krenge og snu.

Tekst: Tom Dworetzky. Foto: Chuck Nacke/IFOT

Merlin 200X burde få selv de mest skeptiske til å sverge på at de har sett en UFO: Åtte vifter drevet av like mange motorer får den opp og fram.

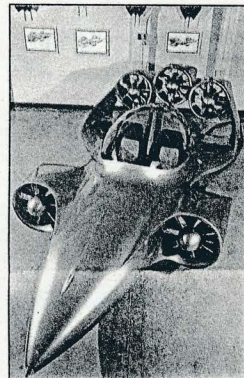

Paul Moller med sin Merlin 300. Linjeføringen kan minne om en Corvette fra 70-årene. Merlin gjer 600 km/t. Noe å tenke på der du sitter fastlåst i bilko?

Et skremmende problem med svevefartøyet kalles dødmannssonen. Hvis motorene svikter her, har du små sjanser til å overleve det uunngåelige krasjet. For et helikopter er denne kritiske høydesonen mellom 7 og 100 meter. For en Merlin eksisterer det imidlertid ingen slik sone fordi maskinen er konstruert for å holde seg i glideflukt, eller i verste fall foreta en hard landing, selv om de fleste motorene svikter.

Hvis alle motorene skulle svikte i en høyde over 30 meter, vil maskinen lande med hjelp av en nødfallsjerm.

Forsvarsdepartementet i USA har hittil gitt Moller International over en halv million dollar til å utvikle svevekonstruksjonene. Og rundt 40 entusiaster har betalt et forskudd på 5000 dollar for å sikre seg en Merlin. Men de må være forberedt på å vente et par år på leveransen, fremholder Moller. Den unike konstruksjonen vil utvilsomt støte på formelle hindringer før den oppnår lisens. Skal den anses som et helikopter eller et fly? Slike problemer må ryddes av veien før Merlin kan erstatte familiebil nummer to.

NORSKE ARGUS
A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:
TA TELEMARK
surbidderbilde

SKIEN

Notariabekreftet
netto-opplag 1986
1 27 917
1 JAN. 1989
(Se baksiden)

- Det MÅ ha vært en UFO

OPPSIKTSVEKKENDE OVER SKÅTØY

— Jeg satt hjemme og hørte på musikk. Klokka var 1/2 3 — 3 om natta, da jeg kikket ut av vinduet. Plutselig får jeg se et lys som stanser og blir stående stille, før det fortsetter med en veldig fart. Jeg kan ikke forstå at det kan ha vært annet enn en UFO.

Kamran Bahramfarsi fra Kragerø viser fram det bildet han tok av det oppsiktsvekkende fenomenet over Skåtøy. En lysende flekk på himmelen som sto stille i 2 — 3 minutter før den forsvant.

— Det er vanskelig å anslå noen størrelse. Den kunne være 12 — 15 meter lang, sier Kamran. Han har ingen annen forklaring: Det MÅ ha vært en UFO.

SISTE SIDE

Foto: Sigrid Hau

UFO over Skåtøy?

— Jeg satt hjemme og hørte på musikk. Det var ca. 18. desember, klokka var 1/2 3 — 3 om natta, da jeg kikket ut av vinduet. Plutselig får jeg se et lys som stanser og blir stående stille, før det fortsetter med en veldig fart. Jeg kan ikke forstå at det kan ha vært annet enn en UFO.

SIGRID HAUG

Kamran Bahramfarsi fra Kragerø viser fram et bilde han tok like før jul. En lysende flekk på himmelen som sto stille i 2 — 3 minutter før den forsvant. Kamran har ingen annen forklaring — det må være en UFO.

Enorm fart

Det var en klar natt, stjerner, men ingen måne, så det var ikke særlig lyst. Kamran Bahramfarsi satt i leiligheten sin i Løkka og kikket utover sjøen mot Skåtøy. Plutselig kommer et lys sørfra — i en enorm fart. Det er en gjenstand som helt plutselig stanser opp, og blir stående stille i et par-tre minutter før den like plutselig forsvinner østover.

— Det er vanskelig å anslå noen størrelse på denne gjenstanden. Den kunne være 12 — 15 meter lang.

Ikke fly

— Hvor høyt opp på himmelen sto den?

— Også det er vanskelig å bedømme, men kanskje 200 — 300 meter?

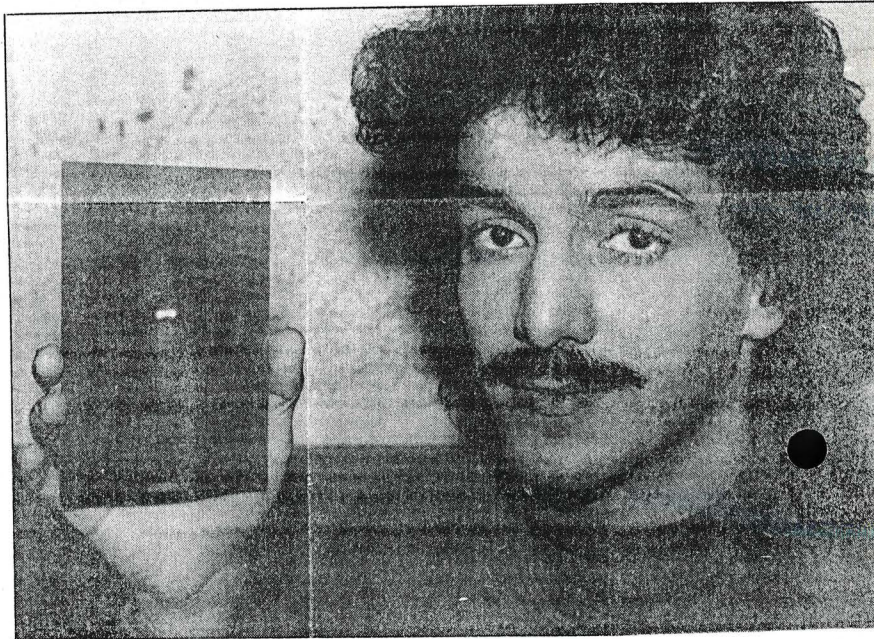
Kamran Bahramfarsi med bildet av noe som må være en UFO. Bildet tok han like før jul, litt før klokka 3 om natta.

Jeg har vanlig 50 mm linse på kameraet mitt, og gjenstanden sto ganske stille. Den sto forholdsvis lenge — før den forsvant like plutselig og med like stor fart som den kom.

Det kan ikke ha vært noe fly, heller ikke noen rakett eller nødbluss. Den hadde altfor spesielle bevegelser til det. Nei, det må ha vært en UFO, mener Kamran Bahramfarsi.

Kanskje andre av våre lesere har opplevd lignende?

Den lysende gjenstanden kom i en enorm fart fra sør. Så stanset den opp over Skåtøy og ble stående stille i luften 2 — 3 minutter før den forsvant østover i en like forrykende fart. Det sterke gjenskinnet i sjøen kommer dårlig fram på svart/hvitt-bildet.

21 JAN. 1989

UFO-bildet, årets bløff?

Vestmar og Telemark Arbeidsblad slår stort opp om et bilde av en UFO Kragerømannen Kamran Bahramfarsi har fotografert.

I forbindelse med at jeg jobber i mørkerom og har en viss «peiling» på fotograferingens hemligheter, kan jeg med en gang slå fast at Bahramfarsi's såkalte UFO-bilde er en ren bløff!

For å slå fast om hva som fremtrer på bildet, er det ikke annet enn fullmånen som sto over Kragerø 19. og 20. desember!

Jeg har nemlig studert negativene til Bahramfarsi. Helt

nederst i negativet har Bahramfarsi fått med et gatelys han åpenbart ikke har sett i kameraets «søker». Litt snodig er det at gatelyset har den samme form som «UFO'en». Bahramfarsi har nemlig dreid kameraet da han fotograferte månen, slik at den ble en «avlang gjenstand». Derfor har gatelyset samme form som «UFO'en». Når man i tillegg kikker ekstra nøye på originalbildet, kan man tydelig se at «det ekstra sterke lyset i endene» er den runde månen.

En annen røpende faktor bildet har, er at øyene i bakgrunnen har fått en slags skyg-

gevirkning. Dermed er det ganske klart at Bahramfarsi har vridd på kameraet. Et godt forsøk, men et gammelt triks.

Nå vet ikke jeg motivet for at den UFO-frelste og arbeidsløse Bahramfarsi så sikkert påstår at han har bildet av en UFO. Det jeg sikkert vet, er at han har tjent ca. 900 kroner på sitt lurebilde ved å selge det til diverse aviser...

Egil Mathisen

Tidligere ansatt ved fag. avd. ved Preus Fotolaboratorium, mørkeromsarbeider i div. aviser og fotograf.

Jakob og stjernene hans

Idag, 63 år etter at han første gang skuet stjernehimlen gjennom sin fars prisme-kikkert, har Jakob Lingås bygget sitt eget stjerneobservatorium i huset utenfor Lillehammer.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSGÅVN, 24 - 06101

TLF. 20 46 75

UTKLIPP FRA:
A-MAGASINET (AFTENPOSTEN)
OSLO
NR. 51. 1980

I skogen utenfor Lillehammer, i et hus med tårn og stjerne-kikkert, sitter Jakob Lingås og observerer nattehimmelen. Og amatørastromens drøm gikk i oppfyllelse for ham. Han så en ny stjerne, Nova Cygni, før noen andre.

Tekst:
Gunnar Tore Larsen
Foto:
Asmund Hanstien

Det er en fordel å være B-menneske, sier Jakob Lingås, og å ha godt syn og tålmodighet. Det kan gå mange kvelder før du finner det du leter etter, og når du finner det, kommer kanskje skyene. De er jo der til stadighet. Eller lyset fra nabos utelampe, eller sneen som reflekterer lyset. Det er mange ting, himmelen er ikke alltid like klar som i januar og februar. Oktober kan også være bra, for da er det fortsatt bart på bakken. Men juni og juli går ikke, og ikke slutten av mai og begynnelsen av august. Da er det for lyst.

Selv begynte Jakob da han var tolv, i takluken hjemme på Singsaker i Trondheim. Utstyrt med sin fars prisme-kikkert studerte han månens fjell og krater, dobbeltstjerner og Pleiaden. Det var spennende, husker han, forferdelig spennende. Han skrev det ned, alt sammen. Idag, 63 år senere, observerer han variable stjerner fra huset sitt med tårn og stjerne-kikkert inne i skogen ovenfor Lillehammer. Det er fortsatt like spennende.

— Er du først innfanget, virkelig innfanget, slipper du ikke så lett unna. Da holder det gjerne livet ut, sier Jakob, og innrømmer at han som ung nok drømte om å gjøre astronomien til noe

mer enn en hobby.

— Men det var ingen muligheter den gangen i 30-årene da jeg studerte, sier han.

— Jeg tok astronomi bifag. Jeg kunne også tatt hovedfag, men det hadde ingen fremtid, ikke her hjemme. To forskerstillinger var alt som var, Svein Rosslands professorat og en observatorstilling. Så valget var nokså enkelt, det måtte bli skolen. Men astronomien har fulgt meg siden, mer eller mindre. Det har ikke alltid vært tid og anledning til å observere. Men etterat vi kom til Lillehammer, og spesielt etterat vi bygde det huset og jeg fikk observatoriet og kikkerten, har det stort sett vært opp til meg selv. Og Lillehammer er et bra sted for den som vil studere stjernene, et av de beste steder i landet. Her er mange mørke og klare netter, lite skyer, langt færre enn langs kysten. Og lyset, det kunstige lyset, er ikke sjenerende. Iallfall ikke forløbig. Og det er nesten oppsiktsvekkende. Det kunstige lyset er blitt astronomiens største trusel. I California, ved den kanskje mest kjente observatorstasjon av dem alle, Mount Wilson, er det snart ikke mulig å se noe som helst. Slik er det stort sett, og det blir bare verre og verre. Men kanskje mer alvorlig er det at rekrutteringen blir borte.

Når folk ikke kan se himmelen for bare lys, kan vi jo ikke vente at de skal interessere seg for stjernene.

— Hva er det som er så fascinerende ved stjernehimlen?

— Hva det er, sier Jakob og tar seg tid til å tenke. — Selve videnskapen, nysgjerrigheten, dette å observere for å få vite mer, få mer kunnskap om universet og kanskje også kunne forstå mer av det. Det er det essensielle, naturligvis. Men det er noe mer enn det også. Det romantiske, for det er romantisk, og det estetiske selvfølgelig, stjernehopene, deler av Melkeveien, Jupiter med sine fire store måner, Saturn når den er på sitt fineste. Og månen, månens overflate, kraterne og fjellene. Ingen kan se dette og forbli uberørt. Så videnskapelig kan man ikke bli.

Og mennesket oppe i alt dette. Denne lille tumleplassen som vi er tildelt, dette tynne, tynne laget ytterst på jordkloden. Det gir et utrolig perspektiv, etter min mening et godt og kanskje også riktig perspektiv, på det å være menneske.

— Tror du det er liv andre steder også?

— Ikke bare tror, jeg er nokså sikker, og det er de fleste av dagens astronomer. Ikke at det nødvendigvis er mennesker, det er det nok neppe. Men at det er liv,

Les om Inger og Mortens 30 års-gave!

NKPFORSIKRING
NORSK KOLLEKTIV PENSJONSKASSE AS

SE MIDT-SIDENE

det vel mindre og mindre om. Spørsmålet er bare når vi kan slå det fast med sikkerhet, og når vi får kontakt med disse vesenene, om de nå i vår egen galakse eller utenfor. Endag skjer det.

— Noen vil mene at vi har hatt besøk allerede?

— Ja, men jeg er ikke blant dem. UFO'er er noe som kom først etterat vi begynte å sende ut våre egne raketter og sputniker. Det er det jeg vil kalle et psykologisk fenomen. Dette at når vi kan, så kan nok andre også. De observasjonene som er gjort av UFO'er, har så langt heller ikke vært gode nok til å kunne forklare noe som helst. Så vi må nok vente en stund ennå. . .

I år er det 50 år siden Norsk Astronomisk Selskap ble stiftet. Jubileet ble markert i november, og Jakob var med da det begynte, og er idag et av selskapets få æresmedlemmer. — Jeg var ikke blant stifterne, men jeg var på det første møtet i Universitetets Gamle Festsal. Vi var drøyt 200 interesserte. Professor Svein Rossland snakket om Melkeveiens struktur. Det var stort sett Rossland det handlet om den gangen. Han

var det store navnet ikke bare her hjemme, men også internasjonalt. Da han kom tilbake fra USA med Rockerfellers stipendium og bygde opp Astrofysisk institutt, begynte en ny tid for denne videnskapen her i landet. Det var nærmest som et mirakel i depresjonstiden.

— Hva gjør Astronomisk Selskap idag?

— Det er kanskje først og fremst bindeledet mellom oss nordmenn og det som skjer i internasjonal astronomi. Det utgir tre tidsskrifter og administrerer dessuten mye av den observasjon som skjer blant medlemmene og som igjen utveksles med de internasjonale kontaktene. Det å observere variable stjerner, som jeg gjør, er et eksempel på dette samarbeidet. Selskapet forsøker dessuten å orientere folk om det som skjer innen astronomien.

— Finnes det noen høydepunkter i alle disse mørke og lange netter?

Jakob smiler. — Høydepunkter, ja det gjør det nok, sier han, selv om de fleste netter, iallfall for en utenforstående, kanskje arter seg mer som rutinearbeide. Men det hender. Som den

høstnatten i -75 da han som vanlig var oppe for å notere styrken på sine variable stjerner. Plutselig ser han en stjerne han aldri tidligere har sett. En helt ny stjerne, Nova Cygni.

— Jeg bet meg merke i hvor den var, forlot observatoriet og gikk for å vekke Kirsten, kona mi. Det kunne jo hende det var et illebefinnende. Men da hun sa at hun så den, hun også, ringte jeg solobservatoriet på Harestua. Joda, de hadde sett den. Og japanerne hadde sett den, de også. Japanerne ser jo det meste før oss, det er deres privilegium. Men det var morsomt, og utrolig spennende. Å få se en stjerne som ingen andre har sett før deg, er enhver amatør-astronomens drøm.

— Men man må være B-menneske. . .

— Nei, selvfølgelig må du ikke det. Men er du A-menneske, må du være det såpass skikkelig at du kommer deg opp mens det ennå er mørkt. Klarer du det, får du med deg morgenstjernene, som er helt forskjellige fra nattstjernene. Dessuten er det en bra start på dagen, sier Jakob som selv foretrekker de sene kvelder og lange netter.

NIVFO:

Avsløringen uteble!

□ I forrige nummer av **Det Ukjente** gikk NORSK INSTITUTT FOR VITENSKAPELIG FORSKNING OG OPPLYSNING (NIVFO) ut med en belønning på 50 000 kroner til den eller de som kunne påvise paranormale evner.

Hele foretaket ble avlyst — ifølge NIVFO på grunn av sykdomsforfall av den amerikanske tryllekunstneren og «mirakeldøderen» **James Randi**.

Dessuten — en uke før arrangementet skulle finne sted, hadde enda ingen kandidater meldt seg, fortsatt i følge NIVFO.

Vi får ta dette til etterretning. Og for ordens skyld må det presiseres at **Det Ukjente** ikke var medarrangør — vi åpnet bare spaltene for skeptikerorganisasjonens invitasjon.

Det overrasker oss ikke at ingen meldte seg på. Personer med virkelig paranormale evner føler ingen trang til å delta i noe som for dem kan minne om en sirkusforestilling.

Imidlertid har vi mottatt mange reaksjoner på NIVFOs invitasjon fra våre lesere. **Karl Bruun** fra Røros skriver bl.a.:

«... jeg vet ikke om De kjenner til NIVFOs arbeidsmetoder, men jeg forutsetter det ...»

Hvis NIVFOs representant, herr Aavitsland, diver med samme bevisste latterliggjøring av personer med EVNER — da vil jeg inderlig håpe at ingen biter på tilbudet om 50 000 kroner. Jeg tør trygt si at dette er ren bløff ...»

I likhet med Karl Bruun er det også andre lesere som har hevdet overfor oss at dette ikke er første gang NIVFO går ut med sine pengebelønninger.

Karl Bruun skriver:

«... Det som NIVFO Oslo nå tilbyr er bare lømmerusk i forhold til NIVFO Trondheim som i sin tid tilbød 2,5 millioner kroner til synske trøndere ...»

Han kjemper mot humbug

Se "Den Forbløffende Randi", en av verdens beste tryllekunstnere, i Oslo. I Sophus Lies Auditorium på Universitetet vil han den 21. september kl. 18.30 fortelle om sitt arbeid gjennom 25 år for å avsløre mirakelmenn og falske vitenskaper.

Han avslørte

Se hvordan han lurte en hel verden, og hvordan 700 mennesker på plass hadde påstått overnaturlige evner, prøvd, men ikke klart å demonstrere sine evner for Randi for å vinne hans 50.000 pris.

Han viser deg mirakler

Hør sannheten om Bermuda-triangelen, Erich von Däniken, Uri Geller, Parapsykologi, Filippinske mirakelkirurger, Amerikanske troshelbredere og mye annen humbug. James Randis foredrag inneholder flere demonstrasjoner av "mirakler".

NORSK INSTITUTT FOR VITENSKAPELIG FORSKNING OG OPPLYSNING
A NORWEGIAN SECTION OF THE COMMITTEE FOR THE SCIENTIFIC INVESTIGATION OF CLAIMS OF THE PARANORMAL (CSICOP)

BERGEN BANK

Skeptikernes kjempemessige avsløring av «mirakelmenn og falske vitenskaper» kom aldri til å skje. NIVFOs arrangement 22. september ble avlyst!

Karl Bruun viser til at han, i november 1985, inviterte NIVFO samt en representant fra UFO Norge til seg for å teste paranormale evner. Men hva skjedde:

«... Herr Havik fra UFO Norge meldte sin ankomst, men NIVFOs representanter uteble ...»

Bruun konkluderer:

«... Jeg tør trygt si at i denne

anledning skulle de jammen ha fått hendene fulle med å bevise at jeg drev med fusk, eller at det jeg bedriver i metafysikkens verden ikke er realistisk ...»

Vi vil for vår egen del tilføye: Vi respekterer NIVFOs rett til å eksistere — og til en viss grad bifaller vi deres virksomhet.

For at det finnes fusk og humbugmakere — det er noe vi alle må akseptere. Og disse fortje-

ner ikke noe annet enn at de blir avkledd og avslørt.

Det vi har vanskeligheter med å fordøye når det gjelder NIVFO, er deres fastlåste holdning til alt som heter metafysikk, parapsykologi og paranormalitet.

Uten unntak virker det som om NIVFO mener at alle disse begrepene bare er utslag av «falske vitenskaper og humbug».

Derfor finner vi det underlig at NIVFO hevder i sin informasjon at de også har prester innenfor sin organisasjon. Det er jo ganske utrolig at troende teologer kan delta i noe som tar avstand fra Bibelens mirakler (Jesus gikk ikke på vannet) — men tvertimot hevder at alt slikt er bløff!

Dessuten kan det være vanskelig, for ikke å si helt umulig, å registrere den psykiske eller åndelige verden med fysiske målemetoder.

Det NIVFO i virkeligheten forlanger, er at man skal kunne måle avstanden til månen med litermål ...

Det fins jukse-makere som er istand til å kopiere malerier av Munck på en slik måte at selv ekspertene blir ført bak lyset. Kopiene blir ikke Munck av den grunn.

James Randi er en dyktig tryllekunstner som kan føre folk bak lyset ved sin spesielle måte å utføre «mirakler» på.

Det beviser likevel ikke at de ekte mirakler ikke fins.

I et brev til redaksjonen om avlysningen av det nevnte arrangementet, skriver prosjektkoordinator Preben Aavitsland i NIVFO følgende personlige bemerkning:

«... Tror du en avstandshealer (N.N.?) kan ha reversert sine krefter og sikta dem inn på Randi ...?»

Vårt svar må bli:

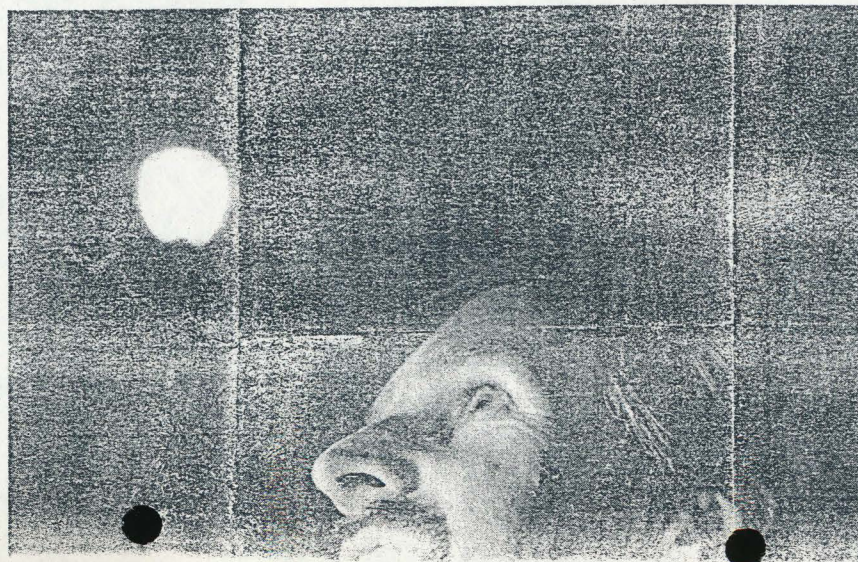
— Tja, man kan vel ikke se helt bort fra det ...

Visst finnes det spøkelser

Jovisst finnes det spøkelser.
Skikkelser som vi kan se, men ikke ta på og føle.
Som forsvinner gjennom vegger og låste dører.
Fenomener som ikke kan forklares som
annet enn nettopp spøkelser.

Usannsynlig er det heller ikke at noen kan se inn i framtida. At enkelte har synske evner. At det finnes mennesker som kan overføre sine tanker til andre. At det finnes uforklarlige hendelser og fenomener vi må akseptere selv om vi ikke kan forstå dem ut fra vår vanlige virkelighetsoppfatning. Jon Mannsåker, som er formann i Norsk parapsykologisk selskap, har selv aldri fått noe glimt inn i framtida. Aldri sett gjenstander bevege seg av seg selv, eller møtt et spøkelse. Likevel er han blant dem som nekter å avvise slike paranormale opplevelser. Mange syn, opplevelser og historier har en naturlig forklaring, og noen handler om juks og svindel. Men skreller man bort alt det forklarlige finnes det fortsatt en del fenomener vi ikke kan forstå i hvert fall ikke ut fra vår vanlige materielle måte å forklare ting på.

Jon Mannsåker og andre

..ikke UFOER

- * Tankeoverføring
- * Vardøger
- * Synkshet
- * Innsikt i framtida
- * Fornsyn (se bakover i tid)
- * Spøkelser
- * Ut av kroppen-opplevelser
- * Nærdød-opplevelser
- * Reinkarnasjon
- * Bankeånder
- * Metall-bøying
- * Svevende gjenstander
- * Healing

Dette er de vanligste fenomenene som er gjenstand for parapsykologenes interesse. UFO-opplevelser derimot, regnes vanligvis ikke som paranormale og derfor intressante for parapsykologene. Heller ikke spiritualisme, selv om enkelte av dem som deltar i slike seanser kan ha paranormale opplevelser.

Tankeoverføring

Tankeoverføring, eller telepati, som det også kalles, er velkjent som fenomen. Slik tankeoverføring foregår oftest på det ubevisste plan, og det man opplever på scener og i surkus er stort sett juks og fanteri. Det er gjort laboratorieforsøk med mennesker som har telepatiske evner, og forskene synes å vise at enkelte mennesker har slike evner.

Tankene vandrer lettest mellom familiemedlemmer, ektefeller eller andre som står hverandre nær.

Tankene synes ikke å svekes over store avstander, slik tilfellet for eksempel er med elektromagnetiske bølger.

Fra Norge finnes mange historier, blant annet om et ektepar der kona aldri sovnet før mannen hadde gjort det. Selv når han var borte hjemmefra, til og med når han for eksempel var i USA med helt andre tidsforskjeller og sovetider.

Vardøger

Vardøger kan forklares som en spesiell form for tankeoverføring. I typiske tilfeller dreier det seg om hørselshallusinasjoner, altså hørselsinntrykk som ikke er laget av vanlige fysiske lydbølger. Synshallusinasjoner er sjeldnere. Vanligvis varslar vardøget om at en eller annen er i anmarsj. Ofte er sanseinntrykket så klart at man vet hvem som kommer.

menge såkalte spøkelseshistorier viser seg enten å være fusk, eller ha andre naturlige årsaker. men det finnes også en del spøkelser som ikke kan forklares som annet enn nettopp spøkelser, mener parapsykologene. Spøkelsene eller apparisjonene som de ofte kalles, er ikke-materielle skikkelser som til forveksling liner på nåværende eller avdøde mennesker. Ikke-materielle betyr at de kan sees, men ikke føles, og at de forsvinner gjennom vegger og låste dører eller forsvinner ved å løse seg opp til ingen ting.

At spøkelsene virkelig finnes er vanskelig å bevisse, men det finnes en lang rekke beretninger om mennesker som har sett samme skapningen til ulik tid og på forskjellige steder, uavhengig av hverandre, som ifølge parapsykologene styrker teorien om at disse apparisjonene virkelig finnes.

Nærdød-opplevelser

I flere år har forskere interessert seg for såkalte nærdød-opplevelser. Observasjoner gjort i livstruende situasjoner, og i grenslandet mellom liv og død. Mange forteller om observasjoner gjort utenfor egen kropp, og felles for de fleste er beretningen om en reise gjennom en tunnel eller et rør, og ankomsten til at gjerde, der alle på en måte bestemmer seg for å snu.

Disse utenfor kroppen opplevelsene, som for eksempel forteller om legenes innsats for å berege vedkommende liv, er ofte særdeles detaljrike, og når man etterpå kontrollerer deres utsagn, stemmer de på en prikk med det som virkelig har foregått, selv om vedkommende hele tiden har vært bevisstløs eller i bedøvelse.

Reinkarnasjon

skreller man bort alt det forklarlige finnes det fortsatt en del fenomener vi ikke kan forstå I hvert fall ikke ut fra vår vanlige materielle måte å forklare ting på.

Jon Mannsåker, og andre som er opptatt av parapsykologi, liker ikke å bruke ordet «tro» når de snakker om spørsmål, vurdøger, bankeånder og nærdød-opplevelser. Dels fordi tro ofte knyttes til religiøse forestillinger, dels fordi parapsykologene selv karakteriserer det de driver med som vitenskap. Det handler mer om at man IKKE SKAL TRO alt man ser, men heller ikke avvise det man ikke forstår.

Parapsykologi, sier Jon Mannsåker, er en systematisk undersøkelse av en rekke såkalte paranormale fenomener. Paranormale fenomener er opplevelser mennesker har, eller informasjon mennesker får, uten å bruke sine vanlige sanser.

Derfor finner vi ikke forklaringen på disse fenomenene og opplevelsene, i vår vanlige materielle verden. Det er ingen fysiske krefter som kan forklare tankeoverføring, healing, bråkeånder og spøkelser. Vi har ikke å gjøre med noe som kan måles eller kontrolleres med våre vanlige metoder, sier Jon Mannsåker.

Underbevisstheten

I den grad de spesielle opplevelsene og hendelsene kan forklares, mener parapsykologene at det dreier seg om aktiviteter i underbevisstheten. Om at underbevisstheten særlig aktiviseres når hjernen ellers ikke er opptatt av intellektuelle prosesser. Som for eksempel tilfellet er i spesielle livssituasjoner og sinnstilstander, i grenselandet mellom søvn og våken tilstand, osv.

Klart det er vanskelig å forstå noe man selv ikke har opplevd, sier Jon Mannsåker. Og historiene og hendelsene opplever utrolig fordi de er så uvanlige i forhold til det vi ellers opplever. Derfor er det naturlig å være skeptisk.

Mange av hendelsene har naturlige forklaringer. Og parapsykologenes oppgave er mer å finne de naturlige forklaringer, enn å bevise at noe er paranormalt. Men når man så har forklart alt man kan forklare på naturlig måte, sit-

Parapsykologi handler ikke om tro, men om forskning i andre menneskers opplevelser, sier formannen i Norsk parapsykologisk selskap, Jon Mannsåker. (Foto: Bjørn Kray Iversen)

ter vi fortsatt igjen med noen opplevelser som ikke kan forklares på annet vis enn at de er paranormale. Og jeg synes ikke man bør være redd for å ta til en slik forklaring når noe annen ikke finnes, sier Mannsåker.

Ikke noe med religion å gjøre

Har parapsykologien noen slags religiøs tilknytning Jon Mannsåker?

En del av de fenomenene vi er opptatt av finnes igjen fra gammelt av i de fleste religioner. Og det gjør ikke fenomenene mindre sannsynlige at de også forekommer i vår tid. En del av fenomenene vil nok i religiøse sammenhenger bli forklart som gudstegn. Enhver vil i større eller mindre grad legge inn personlige vurderinger og holdninger i sin forklaring.

For parapsykologene dreier det seg imidlertid ikke om tro, men om vitenskap. Hvor vi forsøker å finne naturlige forklaringer på så mye som mulig, og så om mulig finne ut hva som egentlig skjer, der

naturlige forklaringer ikke lenger strekker til. Noen religiøs tro er derfor ikke knyttet til parapsykologien som vitenskap.

Er det spesielle mennesker eller mennesketyper som opplever paranormale fenomener?

Nei, vi har ikke grunnlag for å tro det. Men vi har registrert at ulike mennesker har spesielle egenskaper som hemmer eller fremmer paranormale opplevelser. Mennesker som har god kontakt med sin underbevissthet og som er åpne for impulser fra sitt indre liv, vil nok oppleve slike fenomener oftere enn andre. Det er dermed ting som tyder på at kreative mennesker for eksempel, er blant dem som oftere enn andre har slike opplevelser.

Ellers ser det ut til at for eksempel synsthet, det vi kaller clairvoyance, ofte går igjen i enkelte familier.

Kan parapsykologene føre noen form for bevis, slik tilfellet er når det gjelder annen vitenskap?

Det gjøres mange forsøk i laboratorier, for å gjenskape

fenomener og opplevelser. Men i og med at det handler om aktivitet i underbevisstheten, er det ikke alltid like lett å gjenskape de situasjonene som er nødvendige for at underbevisstheten skal kunne slippe til. Likevel finnes det en lang rekke laboratorieforsøk og eksperimenter som peker i samme retning som de mange opplevelsene vi har beretninger om.

For, det er beretninger fra pålitelige mennesker som er vårt viktigste vitenskapelige materiale. Ofte likelydende opplevelser, uavhengige av hverandre, både i tid og sted.

Slik blant annet tilfellet er med de mange utenfor kroppen eller nærdød-opplevelsene.

Opplevelsene og detaljlikheten i disse opplevelsene til tross, vi har ikke noe vitenskapelig bevis på at det for eksempel finnes et liv etter døden. Men de mange beretningene fra grenselandet mellom liv og død er i hvert fall et indium som tillater oss å mene at det kan finnes et liv etter døden, uten at det tvinger oss til å tro det.

Hvorfor den store og økende interessen den siste tida for mystikk og paranormale fenomener?

Jeg tror flere og flere mennesker er opptatt av å ikke miste av syne det uforklarlige. Mange har et psykologisk behov. Et behov som ikke dekkes av materielle og overfladiske forklaringer. Der ikke kirken heller klarer å komme under det overfladiske og tilsynelatende. Samtidig som man kjenner til menneskets behov for å finne forklaringer på alt.

Samtidig som det både er spennende og utfordrende å bruke både sin intuisjon og sin evne til rasjonell tenkning for om mulig å finne forklaringer.

Det er vanskelig å forestille seg noe man selv ikke har opplevd, men da bør man heller ikke avvise forklaringer på noe man selv ikke har noen annen forklaring på.

sjoner, altså hørselsinntrykk som ikke er laget av vanlige fysiske lydbølger. Synshallusinasjoner er sjeldnere. Vanligvis varsler vurdøget om at en eller annen er i anmarsj. Ofte er sanseinntrykket så klart at man vet hvem som kommer.

Synskhet

Kjent fra gammelt av er det også at enkelte mennesker er utstyrt med en ekstra sans. De har evnen til å «se» over store avstander, og for eksempel finne igjen andre steder enn der de selv befinner seg, ting som er mistet eller som er fosvunnet. Evnen kalles også for clairvoyance, og oppleveres som et indre bilde hos den synske.

Marcello Haugen er trolig her i landet den som er best kjent for sine synske evner. Olga Tandstad Skaue fra Tandstad er også kjent over store deler av landet for sine evner som synsk.

Ser inn i framtida

Mens clairvoyance stort sett handler om å se i nåtida, dreier prekognisjon seg om å se ting som ennå ikke har funnet sted. Det finnes en lang rekke eksempler på at mennesker har futsagt hendelser. Blant annet har det flere ganger hendt at mennesker med slike evner har skrevet ned sine syn om rframtida, lagt det skriftlige materiale i en forseglet konvolutt, og så opplevd at forutsigelsene har slått til.

De såkalte varseldrømmene hører hjemme her, men framtidssyn opptrer også når man er våken. Mange er for eksempel fortellingene om mennesker som får varsler om at de for eksempel skal la være å gå på en spesiell flyavgang, for så å oppleve at flyet styrter.

Se bakover

I slekt med det å se framover i tid, er det å se bakover. Kanskje ikke så vanskelig, mener noen, å si noe om fortida. Forsøk har vært gjort med å la mennesker med slike evner få en gjenstand i handa, og så la dem fortelle historien om gjenstanden. Som kan være et hundre eller et tusen år gammel. Man forsikrer seg selvsagt på forhånd om at vedkommende ikke vet noe om den gjenstanden som skal beskrives.

Spøkelser

For de fleste er nok spøkelser noe av det mest utrolige innen parapsykologien. En

og den lille elevene konsoliderer deres utsagn, stemmer de på en prikk med det som virkelig har foregått, selv om vedkommende hele tiden har vært bevisstløs eller i bedøvelse.

Reinkarnasjon

Når man snakker om reinkarnasjon handler det om at «sjelen» tar bolig i et annet fysisk legeme. Mange mener at dette skjer flere ganger, at «sjelen» faktisk tar bolig i nye fysiske legemer etter kortere eller lengre fravær fra den forrige kroppen. At sjelen altså «bytter bolig» hver gang man dør.

Arkeologiske funn vitner om at det er eldgamle forestillinger om slike selvandringer. Særlig i USA er det i nyere tid gjort mye forskning på førskolebarn som synes å ha presise erindringer om tidligere liv og opplevelser.

Bankeånder

«Poltergeist» kalles gjerne fenomener som lager lyder man ikke kan forklare, eller som forårsaker at ting flytter seg uten at noen rører ved dem. Hos oss kalles bråkemakene ofte for bankeånder.

Ofte har både ingeniører, vannverksfolk og psykologer vært brakt inn i bildet for å finne forklaringer på disse fenomenene. Og ikke sjelden har det hendt at etterforskere selv er blitt vitne til «åndenes» aktiviteter.

De fleste forklarer «poltergeister» med sterke psykiske spenninger hos en eller annen i huset.

Metallbøying

Mange husker Uri Geller som for noen år siden bøyde teskjeer og andre kjøkkenredskaper knapt nok uten å berøre dem. Flere andre har også denne evnen, og det er blant annet gjort laboratorieforsøk med barn, som viser at slik bøyning av metall, uten bruk av fysisk kraft, faktisk er mulig.

Healing

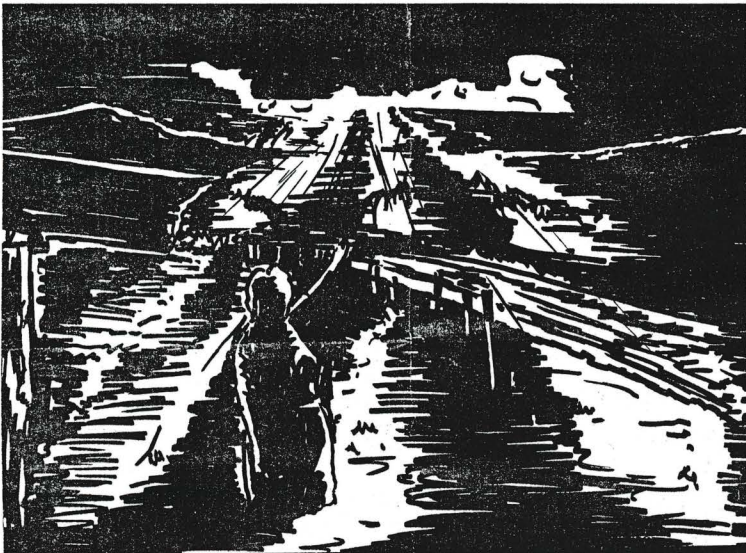
Healing er påvirkning av kroppen til bedre helse. Ikke som erstatning for den vitenskapelige medisinen, men som et tillegg. Håndspåleggelse er en form for healing, men fenomenet kan også forekomme på avstand.

Det er gjort laboratorieforsøk med spirer, som dels er vannet med «healer-vann» og dels med «vanlig vann». Og det har ikke vært noen tvil om at «healer-spirene» har vokst fortest.

10 SEPT. 1988

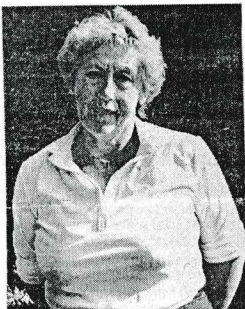
UFO i Nissedal

—Eg tenkte det var Jesus som vende attende, slik det står i Bibelen at han skal gjere. Det var den fyrste forklaringa som rann meg i hug, då eg seint fredag kveld såg den uidentifiserte, flygande og lysande gjenstanden på nattehimmelen over Skornatten, fortel UFO-observator Margit Grimstveit frå Grimstveit i Nissedal.

Drivande kvit Ufo lyste over Skornatten.

Teikning: Einar Midtbøen

Eg trudde Jesus vende tilbake, seier Margit Grimstveit.

Men Jesus kom ikkje, og Margit funderar no på om det finst ei rimeleg forklaring på dette himmelfenomenet, som ho etter det Vest-Telemark Blad erfarer, er åleine om å ha observert.

Drivande kvitt

—Brått hørde eg ein voldsom dur, og snudde meg for å sjå: Eit drivande kvitt belte kom til syne rett over Skornatten. Det var

omlag halvannen meter breidt og hadde taggete, flotte former i enden, nett som eit fjellparti. Det heile var som ei draumereis til eit ganske anna land, for fjellformasjonane stamma absolutt ikkje frå norsk landskap, seier Margit og peikar på at den nesten fråflytta Tveitangrendi, som ligg rett nedunder Skornatten, vart opplyst som om det skulle vere midt på dagen.

Ikkje fly

Margit er viss på at det ikkje var noko fly som strauk over himmelkvelven i elleve-halvtolv-tida fredag kveld. Det var heller ikkje måneskin, for det var oversky og rett før regnet hølja ned. Kan hende får me aldri svar på kva det enormt sterke kvite ljuset verkeleg var, eller kanhende det dukkar opp att, så fleire får oppleve tilsvarande skrekkslagene augneblink som Margit? Ho tvilar likevel sjølv på at ho får sjå lyset igjen, og seier at ein truleg ser slikt berre ein gong i livet.

Forsvann

—Eg er ikkje sikker på kor lenge det lyste. Årsaka til at kor var ute denne seine kvelden var at eg venta gjestar. Eg stod i

garasjen med lommelykt for å signalisere og vise veg. Og då folka kom, blei eg hefta med å løse dei inn, før eg sprang ut att for å sjekke om det framleis lyste, men då var alt borte.

Mannen min, som stod i kjøkkenvindaug, såg verken ljuset på himmelen eller at eg vinka til han for å gjere han merksam på fenomenet. Heller ingen av naboane, som eg har prata med har observert noko uvanleg, utan at det er oppsiktsvekkjande, for kor mange har vel ærend ute så seint på ein regntung fredagskveld, seier Margit.

Ikkje redd

67 år gamle Margit let seg ikkje skremme av den mystiske hendinga, sjølv om ho ikkje har aning om kva det var ho såg. Dette kjem med andre ord etter hennar meining ikkje til å endre det fredelege livet hennar på Grimstveit, der den tidlegare sjukepleiarer nyt pensjonstilveret saman med mannen sin og hyggelege naboar.

bsh

Arbeidets Rett

Røros

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

21 NOV. 1988

Stjernehimmlen i november 1989

Finnes det noe å kikke etter på firmamentet i disse tidlige vinterkveldene? Joda! Sikkert mange som har lagt merke til en rødlig planet som kommer opp på østhimmlen tidlig på kvelden etter at det er blitt mørkt. Det er Mars som ifølge almanakken dukker opp på østhimmlen omkring kl. 15.00. Nå for tiden befinner for øvrig Jorden og Mars seg ganske nær hverandre, hvilket er årsaken til at den dominerer og lyser meget sterkt. Planeten står rett i sør

omkring 21-tiden om kvelden og forsvinner under horisonten i vest i 2-3 tiden.

Noe lenger til venstre kan vi ikke unngå å legge merke til en kraftig lysende stjerne. Det er kjempeplaneten Jupiter som sveiper over himmelen mellom kl. 15-16 om ettermiddagen til den dukker under horisonten i vest i 9-10 tiden dagen etter. Befinner seg rett i sør omkring 01.00.

I innlegg «På tråden» melder et par tynsetinger å ha sett lysende fenomener som angivelig har stått stille — dog beveget seg litt fra side til side. Jeg har ikke observert fenomenet og ikke har jeg fra fagfolk i astronomien hørt noe om dette. Imidlertid vrirler jo rommet rundt oss av kunstige satellitter, og ballonger i værvarslingsøyemed vet vi regelmessig blir sendt opp. Ingen umulighet at det kan ha vært noe slikt som er observert. — UFO tror jeg ikke på. Rolig i Hessedalen nå! Hva begrepet UFO angår er de aldri blitt observert av astronomer, som jo fra sine observatorier jorden rundt overvåker himmelen døgnet rundt fra de forskjellige posisjoner.

Bjørn Argren

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

UTKLIPP FRA:
FRAMTID I NORD
OTEREN

29 NOV. 1988

UFO i grensetraktene?

Av Tore Figenschau

En leser fra Signaldalen observert i går morges ved 9.15-tida noe han mener må være enten en rakettoppskytning fra svensk side eller en UFO som avslutta et besøk på kloden vår. Ei lysende kule med høy hastighet forsvant inn i skylaget med en halo av kondens, omtrent som etter et jettfly. Kula var synlig bare et øyeblikk, mens halen ble hengende minst et kvarterstid.

Vi må dessverre skuffe vår leser når det gjelder UFO-teorien, om han hadde håpet på at den var riktig. Ved Esrange-basen i Kiruna opplyser nemlig Anne Taube at en raket av typen Sky Lark ble skutt opp fra basen på dette tidspunktet. Raketten inneholder forskningsutstyr for en rekke eksperimenter. Anne Taube opplyser at oppskytinga var vellykket, og at den neste vil skje tidligst på onsdag eller torsdag. Om været er laglig, vil oppskytinga kunne observeres fra deler av Troms.

UFO i Spind?

Var det en UFO Odd Kjølberg så da han kjørte fra Farsund til Lyngdal ved 7-tiden igår morges. Han var kommet til Vik da han så en tingest på himmelen med blinkende blå og hvite lys. — Jeg fulgte tingesten oppover mot Kollevoll. Plutselig gikk den i en stor bue og forsvant mot jorden, sier Kjølberg. Tingesten hadde ikke stor fart og gikk heller ikke særlig høyt, ifølge Kjølberg. Farsund Radio hadde igår ikke fått meldinger fra andre som hadde sett noe mistenkelig igår morges.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

	Bygdanytt, Indre Arna
X	Bygdebladet, Sjøholt
	Bygdeposten, Vikersund
	Bø Blad, Bø i Telemark
	Bømlo-Nytt, Finnås
	12 NOV. 1988

Ørskogbygdar:

Observerte truleg UFO

Ein lysande gjenstand bak Hogsætra i Ørskog blei observert av Roger Bårdsgjære her eine kvelden.

Han fortel at gjenstanden beveget seg og forsvant bak Snaufjeller.

Det var ingen som flaug i dette området denne kvelden. Dette er bekrefta både frå Statskraftverka og Vigra. Noko liknande skal vere sett på Sundalsøra. Roger Bårdsgjære anser det som ganske sikkert at det må ha vore ein UFO.

X	Andøyposten, Andenes
	Askøyværingen, Kleppstø
	Aura Avis, Sundalsøra
	Byavisen, Drammen
	30 NOV. 1988

Skogvollmysteriet løst?

969

Atle Hagtun

En elektrisk utladning på bakken og i skylaget er årsaken til «myrphenomenet på Skogvoll» i 1982, mener Dagfinn Dybwig og Jacob Møller. I siste nummer av «Ottar» beskriver de to denne underlige saken, der et stort myrflak ble løftet opp av myra og flyttet fire-fem meter bortover.

Det var Karl Hagen Karlsen og hans sønn Kjell som fant myrflaket høsten 1982. Andøyposten slo saken opp den 7. september, og fagfolk stilte seg meget undrende til det som hadde skjedd. Myrflaket var 5,2 meter langt og med en største bredde på 1,8 meter veide det 1,5 og 1,7 tonn. Krateret det etterlot seg var jevnt i bunnen, ca 30 cm dypt, og hadde fine, «rettskårne» kanter. Hele flaket lå med rettsida opp fire - fem meter bortenfor sitt tidligere oppholdssted.

Ingen av fagfolkene avisen tok kontakt med kunne forklare fenomenet, som vakte betydelig oppikt. UFO-interesserte fattet også interesse for saken. Mange teorier ble lansert.

Museumslektor Jacob J. Møller ved Tromsø Museum og lektor Dagfinn Dybwig ved Andøy

Myrflaket har et areal på ca. 5 m² og dette vil gi ei vekt på mellom 1500-1700 kg.

Ekspertene kontaktes

Offentliggjøringen av detaljer om myrphenomenet skapte, som rimelig kan være, mye nysgjerrighet blant folk. Hva kunne løfte et myrflak på nesten to tonn og flytte det uskadd 4-5 m? Ekspertene ble kontaktet og problemet undersøkt dem. Her er noen uttalelser til avisene:

Per Hornborge, myrkonstulent: "Dette er så myekelig at jeg aldri i min praksis har hørt maken." I følge

avisene skjønner Hornborge ingenting av dette. Han avviser kategorisk at lyn skulle være årsaken.

Knut Frøst, botaniker: "Det finnes simpelthen ikke noe naturlig forklaring på dette." Frøst kaller funnet uoppløselig og lover å sende folk til Andøya for å studere fenomenet.

Karl-Dag Væren, botaniker, innrømmer at dette skjønner han ingenting av. Litteratør ha gått gjennom mengdelvis av faglitteratur er han ikke i stand til å finne at noe lignende tidligere er påvist.

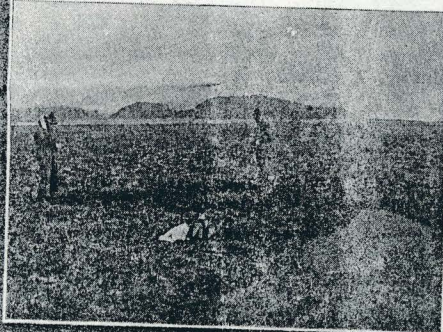
Kunne is ha gjort det?

Vi var tre katter ansatt ved Andøy videregående skole som tok oss oppover myra høst i september. Et par av oss hadde sett det. Is hadde forsvunnet rett til myra. Under vår nedfart hadde det dannet seg en dam, og isen hadde flutt opp og revet med seg myrflaket. Den tredje hadde vært ferdig å tørve i sine ungdoms dager. Tre voksne menn kunne ikke innmunt fast i myra. Han kunne ikke akseptere "dyteteorien". Teorien falt forresten da vi så at det umulig kunne ha dannet seg noen dam. Myra skjedet svalt og jevnt mot Skogvollvatnet. Vi var slitt av stor undring over det vi så.

Enda i dag ligger flaket der. Det har ikke skjedd store forandringer. Hullet er slik det var. Oppetter myrflaket holder krekling på å vokse, og revnene er akkurat som før. Myr gror seint.

Dagfinn Dybwig

Fig. 1. Myrphenomenet ligger omlag 2 km NO for veien mellom Skogvoll og Dverberg. I bakgrunnen sees fjellet Armpa.

videregående skole har sett nøyere på saken, og presenterer resultatet i siste nummer av Ottar, populærvitenskapelig tidsskrift fra Universitetet i Tromsø.

Returlyn

De to utelukker teorien om antenning av gass fra grunnen eller annen type eksplosjon ovenfra el-

Faksimile fra en av sidene der myrphenomenet på Skogvoll omtales i siste nummer av «Ottar». Er løsningen funnet?

ler nedenfra. Vanlig lynnedslag eller nedslag av meteoritt utelukkes også.

Men de holder fast ved lyn og torden som elementer i løsningen.

De viser til at kis er påvist i begrunnen i Skogvollmyra, og at denne også er elektrisk ledende. Myrphenomenet ved Skogvollvatnet ligger rett over en slik ledende sone. Under et tordenvær, sannsynligvis om kvelden den 17. juli 1982, har denne grunnen virket som en naturlig «lynvleder», og lynet har forårsaket en elektrisk utladning i grunnen, der det var oppsamlet en stor konsentrasjon av positive ladninger.

Under denne utladningen oppsto meget høy temperatur. I skillet mellom kompakt og fuktig myr og grastorva kan varmen spontant ha dannet vanndamp, og forårsaket en oppbuling, en slags bobledannelse. Samtidig virket utladningen som en «elektrisk kniv» som fleret opp revner og skar ut myrflaket i skarpe snitt. Trykket i dampbobla var tilstrekkelig til å løfte myrflaket og slenge det fire-fem meter til sides, skriver Dybwig og Møller. De omtaler også tre lignende funn på Andøya, som Andøyposten også omtalte i tida etter fenomenet på Skogvoll.

VALDRES

Upolitisk

FAGERNES

(Se baksiden)

30 DES. 1988

Valdres-året 1988 - sett av -ing

Flyplass-UFO var nyttårsrakett

969 JANUAR

Alle flyplasser har sin UFO. Fagernes Lufthavn/Leirin, fekk sin i januar. Mange observasjoner stadfesta eit merkeleg, kraftig lys som vart sett over Ranheimsåsen. Lysat var ifylgje enkelte så kraftig i den mørke januar-kvelden at ein kunne lese avisa ute.

— Lyskjelda var omlag på storleik med ein husvegg, meinte andre.

Forsvaret kunne med stor troverdighet slå fast at dei ikkje hadde nokon form for aktivitet i området på dette tidspunktet.

Spekulasjonane fekk fritt spelrom - i alle fall for ei stund. Var det eit signalbuss frå heimevernet? Kunne det vere eit seilfly, eit optisk fenomen, eit kulelynn eller ein hemmelig militær farkost?

Hypotesane var mange heilt til den sørgelege avkreftinga kom: Ei kvinne i Ranheimsbygda hadde spara ein nyttårsrakett til denne måndagskvelden, 4. januar. Det var ein kraftig rakett med fallskjerm. I den disige januarkulden lyste raketten kraftig, og vart nærast forsterka av disen, fortalte ho.

Forsvaret var altså heilt uskuldige. Men som kjent sponsar likevel forsvar et ein god prosent av nyttårs-fyrverkeria våre - meir eller mindre frivillig.

NORSKE
ARGUS

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

HamarArbeiderblad

(Se baksiden)

21 DES. 1988

Ufo i Stange?

— Jeg skulle legge meg ved halv tolv-tida. Da så jeg lyset på himmelen. Det skiftet fra knall rosa til intens blågrønt. Gjenstanden flyttet seg sakte, og jeg fulgte med den en hel time. Hele tida skiftet den farge med jevne intervaller.

Slik forteller ei Ottestad-kvinne om det hun opplevde natt til tirsdag. Lysat på himmelen ble sett i reining Stangebyen. Hun forklarer at gjenstanden hadde trekantet faset, og at den lyste skarpest på sidene. Over og under var lyset svakere.

— Helikopter var det helt sikkert ikke. Like utelukket er værballog og satellitt.

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Arbeiderbladet

Postboks 1183, Sentrum
0107 Oslo 1.
Besøksadresse:
Grensevn. 50
Telefon (02) 65 00 00.

(Se baksiden)

30 DES. 1988

Lysende kule opp og ned

Jeg satt og hørte på diskusjonen i TV3 om ufo. Da kom jeg til å huske noe jeg så for noen år siden. Det var på denne tida av året. Klokka var cirka 23 om kvelden, og jeg sto ute på balkongen.

Det var klart og litt kaldt. Da fikk jeg opp på taket på nabogården se en lysende kule som en stund lå nede på taket, og like etter var ca. en — to meter opp i luften. Den var på størrelse med en håndball, altså litt mindre enn en fotball, var tettepakket med noe som jeg syntes var litt rart, nemlig lysende insekter.

Så når folk begynner å snakke om ufo'er så er jeg helt viss på at det er en sammenpakket ball av selvlysende insekter. De jeg så, oppførte seg også som insekter; opp og ned nesten uten stans i de to timene jeg sto og så på dem.

RUTH H.